

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 круна, на по године 4 круне.
За Аустро-Угарску, Босну и Херцеговину на годину 12 кр. на по године 6 круна.

За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.

Поједини број 20 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се плаћа поштом, само у непосредној администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељку Рамадановићу, К. Ц. агенту у Нотор.

Дошле се плаћају Уредништву. Рукописи се не враћају.

За огласе плаћа се: за сваку ријеч или за број од пет цифара по 4 пара за први пут, а за сваки даљи пут по 2 пара.

Власник: Државна Штампарија

Излази суботом

Одговорни уредник: Филип Јерговић.

НАРОДУ ЦРНОГОРСКОМЕ.

Јављам Мојему драгоме народу, да крећем на кратко вријеме у иностранство.

Пошто се изван отаџбине налази Насљедник Престола, наређујем на основу члана 16. земаљског Устава, да Ме по прописима истог у вршењу Књажевске Власти заступа Мој Министарски Савјет.

И у овој прилици препоручујем заштити Свемогућега Свој мили народ и драгу отаџбину.

Цетиње, 26. маја 1907. год.

НИКОЛА с. р.

СЛУЖБЕНИ ДИО.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, на основу 3. тачке чл. 221. Устава, постављамо:

за Предсједника Државног Савјета Лазара Мијушковића, члана Државног Савјета;

за члана Државног Савјета Меда Лукачевића, досадашњег члана оblasног суда у Подгорици.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 24. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде и
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, и на основу 5-те тачке 221. члана Устава, постављамо:

за члана Главне Државне Контроле Сава Вулећића, досадашњег предсједника општине вароши Цетиња.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Ино-

страних Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 22. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде и
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Предсједника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Правде и заступника Нашег Министра Иностранних Дјела постављамо:

за секретара Државног Савјета Јована С. Матановића, досадашњег Књ. управника послова у Цариграду.

Предсједник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Правде и заступник Нашег Министра Иностранних Дјела, нека изврши овај указ.

Цетиње, 18. маја 1907.

НИКОЛА с. р.

Предсједник Министарског Савјета,
Министар Правде и
Заступник Министра Иностр. Дјела,
Др. Л. Томановић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за економика никшићске области Ива Калуђеровића, досадашњег економи приморско-црмичке области, по молби;

за контрактуралног државног шумара Милана Тривановића, апсолвента шумарске школе у Загребу; и

за контрактуралног писара I. класе привредног одјељења Петра Л. Вујовића.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. маја 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за архивара Министарства Унутрашњих Дјела у рангу секретара II класе Рама Мартиновића, досадашњег писара I класе истог Министарства;

за племенског капетана у капетанији горњо-морачкој Крста Н. Божића, досадашњег писара исте капетаније;

за племенског капетана у зетској капетанији Николу Вулећића, досадашњег заступника капетана исте капетаније.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се Грубеља Лабан, племенски капетан полимске капетаније, на основу члана 45. закона о чиновницима грађанског реда стави у стање покоја с пенсијом, која му по годинама службе припада.

Наш Министар Унутрашњих Дјела и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 23. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела
В. Лакић Војводић с. р.
Министар Финансија и Грађевина
Душан Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а по саслушању Нашег Министарског Савјета ријешили смо и рјешавамо:

да се Милутин М. Радоњић предсједник општине андријевичке на основу члана 49. закона о чиновницима грађанског реда отпусти из државне службе у интересу исте.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 23. маја 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој
КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

У *поштанско-телеграфском одјељењу министарства унутрашњих дјела*:
за шефа економског одсјека, поштар-телеграфисту I. класе, Шака Филиповића, досадашњег управника цетињске поштанско-телеграфске станице и поштар-телеграфисту исте класе, по потреби службе.

У *цетињској поштанско-телеграфској станици*:
за управника, поштар-телеграфисту I. класе, Ђура Шофа, досадашњег шефа економског одсјека поштанско-телеграф-

ског одјељења и поштара-телеграфисту исте класе, по потреби службе;

за помоћника управника, са досадашњим рангом секретара II. класе, Крста Мартиновића, досадашњег помоћника шефа економског одсјека, по потреби службе;

за поштара-телеграфисту II. класе, Сава Кусовца, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе и вршиоца дужности управника ријечке поштанско-телеграфске станице, по молби;

за поштара-телеграфисту III. класе, Шака Шоћа, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе, подгоричке поштанско-телеграфске станице, по молби;

за поштара-телеграфисту V. класе, Марка С. Шоћа, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе ријечке поштанско-телеграфске станице, по молби.

У *подгоричкој поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту IV. класе, Марка Кусовца, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе ријечке поштанско-телеграфске станице, по молби;

за поштара-телеграфисту IV. класе, Цвјетка Вукчевића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе никшићске поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *никшићској поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту II. класе и вршиоца дужности управника Сима Секулића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе и вршиоца дужности управника данилов-градске поштанско-телеграфске станице, по молби;

за поштара-телеграфисту VI. класе Милована Лабана, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе колашинске поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *приштинској поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту II. класе и управника станице Лаза Јововића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе и управника никшићске поштанско-телеграфске станице, по потреби службе;

за поштара-телеграфисту IV. класе Миљана Лазовића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе подгоричке поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *барској поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту III. класе и вршиоца дужности управника Николу Хаџића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе и вршиоца дужности управника граховске поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *уљинској поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту III. класе Илију Костића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе цетињске поштанско-телеграфске станице, по молби.

У *ријечкој поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту IV. класе и вршиоца дужности управника Божа Ђурашковића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе и вршиоца дужности управника вирске поштанско-телеграфске станице, по молби.

У *данилов-градској поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту II. класе и вршиоца дужности управника станице Марка Ф. Шоћа, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе цетињске поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *негушкој поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту VI. класе Блажа Врбицу, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе цетињске поштанско-телеграфске станице, по молби.

У *граховској поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту IV. класе и вршиоца дужности управника Станка Вујовића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе и вршиоца дужности управника шавничке поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *величкој поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту VI. класе и вршиоца дужности управника Мила Дедовића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе андријевичке поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *шавничкој поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту IV. класе и вршиоца дужности управника Марка Петровића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе и вршиоца дужности управника величке поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *жабљачкој поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту III. класе и вршиоца дужности управника Алексу Ми-

линовића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе подгоричке поштанско-телеграфске станице, по потреби службе.

У *вирској поштанско-телеграфској станици*:

за поштара-телеграфисту II. класе и вршиоца дужности управника Сава Г. Никшића, досадашњег поштара-телеграфисту исте класе цетињске поштанско-телеграфске станице, по молби.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 19. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

В. Л. Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Војног, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

да се официр народне војске Радосав Балетић стави у пензију, која му по годинама службе припада.

Наш Министар Војни и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 19. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни, Генерал ађутант,

Бригадир Митар Мартиновић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,

Душан Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Финансија и Грађевина, по саслушању Нашег Министарског Савјета, а на основу чл. 49. закона о државном буџету, ријешили смо и рјешавамо:

Одобрава се Министру Финансија и Грађевина, да може из буџетске партије број 21, одређене за редовне непредвиђене потребе, издати Министру Унутрашњих Дјела круна 7.286 — седам хиљада двије стотине осамдесет шест —, колико је потребно за изједначење плата у год. 1907. поштанско-телеграфских чиновника према њиховом класифицирању, а на основу закона о продужењу буџета из 1906. за 1907. г.

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње, 19. маја 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,

Душан Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Финансија и Грађевина, по саслушању Нашег Министарског Савјета, а на основу чл. 49. закона о државном буџету, ријешили смо и рјешавамо:

Одобрава се Министру Финансија и Грађевина, да може буџетску партију број 21, одређену за редовне непредвиђене потребе, повећати за круна 30.000 — тридесет хиљада — на рачун државне готовине.

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње, 19. маја 1907.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,

Душан Вукотић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, ријешили смо и рјешавамо:

одобрава се рјешење Државног Савјета од 15. маја 1907. г. бр. 166,

донијето на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

да се Трипко Ђуров Куртовић, из Зачула, требињски округ, херцеговачки војни бјегунац, прими у црногорско поданство са свима правима и дужностима, која имају црногорски држављани.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 22. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, ријешили смо и рјешавамо:

одобрава се рјешење Државног Савјета од 15. маја 1907. г. бр. 98. донијето на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

да се Милан Рамадановић, из Котора, секретар обласне управе у Подгорици, прими у црногорско поданство са свима правима и дужностима, која имају црногорски држављани.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 22. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, ријешили смо и рјешавамо:

Одобрава се рјешење Државног Савјета од 2. маја 1907. г. бр. 612. донијето на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

да се Жарко Миланковић, родом из Даља у Славонији, прими у црногорско поданство са свима правима и дужностима, која имају црногорски држављани.

Наш Министар Унутрашњи Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 3. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

В. Лакић Војводић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КЊАЗ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, ријешило смо и рјешавамо:

одобрава се рјешење Државног Савјета од 15. маја 1907. г. бр. 163. донијето на основу тачке 7. члана 120. Устава, које гласи:

да се др. Михаил Хаџопуло прими у црногорско поданство са свима правима и дужностима, која имају црногорски држављани.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 22. маја 1907. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

В. Лакић Војводић с. р.

МИНИСТАРСКИ САВЈЕТ У СВОЈОЈ XVII. СЈЕДНИЦИ ОД 19. МАЈА О. Г. НА ОСНОВУ ЧЛАНА 12. ЗАКОНА О ШТАМПИ ДО-

НИО ЈЕ РИЈЕШЕЊЕ, ДА СЕ ЛИСТОВИМА „ШТАМПА“ И „ДНЕВНИ ЛИСТ“, КОЈИ ИЗЛАЗЕ У БИОГРАДУ, ЗАБРАНИ ОД ДА-НА РЈЕШЕЊА УЛАЗ И РАСТУРАЊЕ ПО ЦРНОЈ ГОРИ, ШТО СЕ ОВИМ ОБЈАВЉУЈЕ.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО.

Дворске и дипломатске вијести.

— Његово Краљевско Височанство Господар полази вечерас у иностранство преко Котора, одакле ће Својим јахтом отпутовати даље.

У пратњи Њ. Кр. В. Господара биће ађутант г. Михаил Поповић, дворски лекар г. Др. Перазић, командир дворске страже г. Ђуза Ђурашковић и ордонанс-офицер г. кап. М. Томановић.

— Њено Краљевско Височанство Књагиња Милена по савјету лекара специјалиста, које је у Паризу консултирала, стигла је у Контрксевилу у повољном здрављу. Њихова Краљевска Височанства Књаз Нашљедник и Књагиња Милица, пошто су допратили Своју узвишену Мајку до Контрксевилу, отпутовали су у Франценсбад.

Записници сједница Нар. Скупштине

ЗАПИСНИК

од 5. фебруара 1907.

LVI. редовни састанак редовног сазива Народне Скупштине

Почетак у 3 сата послје подне.

За министарским столом министар Радовић. Предсједник отвара LVI. сједницу.

Секретар Павићевић чита записник LIV. састанка.

Гардашевић тражи исправку, послје чега је записник примљен.

Секретар Бакић чита записник LV. састанка, који је примљен без примједба.

Секретар Павићевић чита молбе и жалбе, и то: Гаша В. Требиња из Никшића; Јована Томановића Цупе из Цеклина; Јака Дреце из Цетиња; Тула М. Вујовића из Бјелопавлића; оф. Милоше Мићовића с друштвом из Краља; пјешака Радоја Т. Павићевића из Рсојевића; Тодора Благојевића из Пиве; Мата Ковачевића с друштвом из Ријана; писара Васовића с друштвом из Горанског; и Лазара Перућице из Велимја.

За тим чита извјешће министра-предсједника и иностраних дјела, А. Радовића, по којему јавља, да ће на интерпелацију Љуба Бакића с друштвом, односно погбије ђака у Беранском округу, одговорити 20. фебруара т. г.

Даље чита молбу Зарије Маријановића, коју је Милосав Раичевић примио за свој предлог,

молбу Божа Жаковића с друштвом коју је Н. Бајагић примио за свој предлог, молбу Лаза Јокића, коју је узео за свој предлог Јоврем Бакић.

Даље чита интерпелацију Васа Ђулафића и Милосава Раичевића, односно земаља Полимских и Шекуларских, које су у предно турски, као и наплате за исте од стране Турске.

Напошљетку чита молбу Лазара Мијушковића, који моли за десетодневно одсуство, које му је Скупштина усвојила.

Предсједник позива свештеника Капићића, да закуне новоизабраног посланика капетаније полске, Риста Бошковића.

Прелази се на дневни ред.

Мин. предсједник А. Радовић одговара на интерпелацију Јована Пламенца односно поплаве пола црмничког од истоимене ријеке и вели: По молби дотичних шилат је 1895. год. нарочити инжењер, а ове године он лично ишао и прегледао и поље и ријеку и испитао, да је узрок поплаве неумјесно сатирање шума, услед чега се наноси ситни мулоз у корито ријечно, те је површина истог по-стала височија од околнога поља, за који би рад требао и техничког извршавања и новаца, али обећаје да ће се ове године отпочети претходни радови.

Напомиње, како је ово питање пријекса потреба и у многим мјестима наше до-мовине у коју би требала учествовати и влада и Скупштина, у корист оних, чија би се имања уредила регулисањем ријека и потока и пошумљивањем огољелих предјела, за које треба уредити нарочите законе, по којему ће се предузети нарочити рационални рад.

Ј. Пламенац задовољава се одговором министра-предсједника и грађевина, тражећи, кад се та регулација примјени-вала буде, да се Црмница узме у обзир међу првима, наводећи да од поплаве сваки дан пријети све већа опасност.

Мин. А. Радовић одговара на питање Вука Кривокапића, односно поплава и патапања земљишта у околини Никшић-шићкој, и вели: Да воде, које се слије-вају у поље Никшићско чине огромне штете, па је шаљео стручну комисију, која је констатовала, да понор Сливски не може одлијевати сву воду; да је иста комисија предлагала, да се испод Царева Моста спроведе тунел до рупа Стубич-

ких и канализирају дотичне ријеке и потоци, и да би тај рад коштао до милијон круна, а добио би се преко десет хиљада рала земље првога реда, за коју би власници имали отплаћивати за 30 до 40 година.

Даље вели, да је ово питање врло замашно, за које ће се поднијети Народ. Представништву пројект, по којему ће се предвидјети предрачуни, хоће ли корисно бити за овај рад зајам закључити.

Вуко Кривоканић вели, да је велика тешкоћа исушити Никшићско поље, већ тражи, да ли је могуће исушити Слано и Крупач и Баре Будишке са једним каналом, који би се довео у Сливски понор, са којим би се ослободило око седам хиљада рала земље, а за који рад не предвиђа много трошка, са чиме се не би ништа штетило Сливље. За натапање поља Никшићскога од преко тридесет хиљада рала земље вели, да би задовољиле ријеке: Јабланац, Видровац и Растовац, које би натапање платили власници истијех земаља.

Мин. Радовић напомиње, да би се Крупачко поље могло исушити прокопавањем, ријеке Моштаније, јер је исто височије од рјечне површине 4 метра, но томе би се противили власници Сливља; дочим је Слано немогуће исушити пошто је исто ниже од површине рјечне.

Вуко Кривоканић пориче, да би се исушивањем Крупца штетило Сливље, пошто се тијем не би затворио Сливски понор, јер на Крупцу нема никад пола метра висине воде.

Мин. председник одговара на питање Вука Кривоканића, односно обавезног рада у капетанији никшићској и вели: да рад у овој капетанији није отпочет због техничких узрока и с тога, што су неки жељели, да пут прође преко Риђана, а други преко осталих села, — управо због те неслоге. Вели, да је ишао са два техничара и констатовао, да док је стање поља никшићског у данашњим приликама због поплава, није могуће направити сигуран пут другим правцем, већ преко Риђанских рупа, које је земљиште већ и измјерено, само предстоји отпочети рад и то на рачун наплате обавезног рада за исти, ко је већ послат министарству. За оне, који нијесу радили у 1905. и 1906., њима ће се дати пут благовремено, да га одрађују и то кад им допусте домаћи послови, или пак да га плате.

Вуко Кривоканић напомиње, како има крајних сиромаша, који дугују по 200 надница, који се сад и по Америци налазе, а неки немају дома ништа нити имају гдје што зарадити, те вели, да је немогуће толико надница у 1-ој години одрадити. Истиче и то, да су племеници никшићске капетаније, радили свагда по 10—20 и по 30 дана на путове, мостове и чистење снјега. Приговара да пут, који напомиње министар-председник, задовољио би само до осам кућа ове капетаније, дочим за око 800 кућа не важи ништа, па би требало дозволити им да граде оно, што би за њихне општине и племе било корисно.

У дужему своме говору улази у објашњење са мин. председником и изјављује, да ће своје питање претворити у интерпелацију.

Потпредседник даје 10 минута одмора. Послије одмора.

Потпредседник наставља прекинуту сједницу.

Прелази се на трећу тачку дневног реда.

Изјестилац Миласав Николић чита извјештај за молбе и жалбе, и то двије категорије:

1) молбе и жалбе, преко којих се у смислу чл. 103. тачке 2) правилника прешло на дневни ред;

2) молбе и жалбе, које су по чл. 100. тачка 1) упућена надлежним министрима или судовима, да по њима донесу ријешење, пошто их по истијема није било.

Дожић истиче, како се прешло преко молбе неког капетанског писара, који је дуже времена вршио ту дужност на отпуштен, а не добио пензију коју потражује; за то истиче, да се ријешити, јесу ли капетански писари вршили службу као држ. чиновници и имају ли право примати пензију. У прилог писара капетанских тражио је Скупштинско рјешење, које је питање изазвало дужу дебату, од којих су били у сагласју са г. Дожићем г.г. Вулетић, Спасојевић, Н. Татар и Ристо Бошковић; а противу мишљења Дожићева са објашњењем да се ово питање одложи, узели су учешћа г.г. Пилетић, Ј. Мијушковић, Миласав Николић, мин. Радовић, Љ. Бакић, Н. Јовановић и Петковић, које је Скупштина усвојила.

Председник закључује сједницу у 6 сати послјеподне, а LVII. заказује за 6 фебруара овог мјесца.

Председник Народне Скупштине, В. Шако Петровић
Секретари, Љуб. Бакић, Милија Павићевић.

Аграрно питање у Русији.

У Думи водио се овијех дана претрес о аграрном питању у Русији. Три су предлога постојала, како да се ово питање ријешити. Револуционарни социјалисте предлагали су општу социјализацију земље; радничка странка насилну експропријацију, по којој би држава откупила земљишта и бесплатно их раздала оскудним сељацима, а кадети тако исто принудну експропријацију но са врло правичним откупом одузетог земљишта и издавањем истог под закуп сељацима. Министар председник Столипин прокритиковао је у Думи сва ова три предлога и изјаснивши се одлучно против сваке експропријације, завршио је свој говор овако:

„Влада искрено жели да поправи судбину руског сељака. Она сама ће откупљивати приватна земљишта и давати их под врло повољним условима сељацима. Аграрно питање није могуће одједном ријешити, оно је и по другим државама рјешавано пуне десетине година. Влада предлаже за рјешење аграрног питања скромнији али поузданији пут, а непријатељи државе би хтјели пут радикализма, пут уништења историје Русије, пут којим би она прекинула са својим културним традицијама. Ви хоћете велика изнуђавања, а влада хоће велику Русију“.

Излагања Столипинова изазвала су у Думи велико одобравање, јер она су посвједочила, да је влада озбиљно прегла, да се ово тешко и заплетено питање скине што прије с дневног реда. И доиста, ниједна држава у Европи не налази се у тако тешком аграрном положају као Русија. Од цјелокупног њеног становништва незнатан је дио онијех који нијесу сељаци, а уз то је и начин обрађивања земље примитиван. Од 318 милијона десетина земље у европској Русији, која плаћа земљишни данак, 122 милијона су у рукама сељака, 102 милијона у рукама великопосједника, а 94 милијона крунина су добра, од којих је највећи дио издат сељацима.

У једној тако пространој држави као што је Русија, веома су различне и климатске и земљишне и животне прилике. Док гдјекоје области стоје у том погледу доста добро, дотле се у опште може рећи, да се већи дио становништва због неповољних прилика налази у оскудном стању. Узрок тој оскудици лежи с једне стране у наглом умножавању становништва, а с друге у исцрпљењу земљишне снаге ушљед уобичајеног примитивног начина обрађивања. По изјавама министра председника Столипина умножава се становништво европске Русије годишње са по 1,625,000 душа, а кад се рачуна 10 десетина на једну породицу, то би само на тај прираштај требало три и по милијона десетина годишње, па да се становништво одржи при садашњим условима.

Истина, предјели су у европској Русији пространи, али ма колико они пространи били, ипак не могу према овом прираштају подмирити потребу на земљишту. Столипин је с тога са пуно основа у Думи изјавио, да би за рјешење аграрног питања у Русији најбоље било, да се усвоји средство које влада предлаже, а то је: исељавање. Русија располаже са много земље у својим азијатским владавинама, а тако исто нашло би се још доста мјеста и у подаљим предјелима европске Русије, која би се могла населити сељацима из онијех крајева, гдје се становништво сувише намножило. На тај начин постигло би се, да би руски сељаци мало по мало дошли до земље која им је потребна и изравнао би се несразмјер,

који сада влада између становништва и земљишта; али стање се ипак не би трајно поправило, док се и садашњем примитивном начину обрађивања не учини крај. Руски сељак као и сви неучени земљодјелци, настоји само да из земље исцрпи све што му треба, а у замјену зато не враћа јој ништа. А које земљиште на свијету може да се одржи том процесу, а да на крају крајева не попусти у својој родности? Столипин је и ту оскудицу у свом говору предвидио поменувши, да ће се судбина руског сељака поправити само онда, кад се он буде потпуно ослободио услова и околности, у којима данас живи и кад му се у сваком погледу створи могућност, да трајно ужива плод свога рада.

Под утиском ове патриотске изјаве, а увјерена да би повољно рјешење аграрног питања било једно од најмоћнијих срестава за сузбијање револуционарних елемената и за потпуно преображавање Русије у модерном духу, Дума је усвојила владин предлог о рјешењу аграрног проблема.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

(Циљ освјештава средства.) Некима је циљ, да пошто пото озлогласе постојеће стање у Црној Гори, па не бирају средства, да то постигну. Тако су послјие оног фамозног телеграма из Котора о насилу на Грахову и у Брдима, распростирили сада из Дубровника вијест: да је тамо штампан некакав манифест противу нашег Господара и Његове владе; да се покушало прокријумчарити тај манифест у Црну Гору, од којега је 15000 комада узашћено, и да су с тога многе особе позатваране.

Од свега овога ништа није истина, а у ствари ево што је: У Дубровнику је штампан програм Народног Клуба и по Црној Гори слободно свуда раздијељен без икакве сметње, пошто у њему нема ништа, што би дало повода властима, да га забране а још мање да кога затворе.

(Одликовања.) Њ. Кр. В. Господар благоизволио је одликовати команданта подофицирске школе капетана Луку Гојнића, ком. Гала Лекочевића и официра у пенсији Вуксана Лазовића IV. степеном Данилова ордена; Миљана Петровића, официра, V. степеном Данилова ордена; архимандрита Михаила Дожића и потпоруч. Марка Лекочевића златном медаљом „за ревност“; Милована Кнежевића из Велике, сребрном медаљом „за ревност“.

(Из Митрополије.) Његово Високопреосвештенство Митрополит г. Митрофан отпутавао је у суботу у Карлсбад.

(Министарске сједнице.) У министарству иностраних дјела одржано је у току ове недјеље више министарских сједница, на којима су претресана дневна државна питања.

(Туристи.) У пошљедње доба наша престоница вазда је пуна страних гости. Послије оне групе од 130 енглеских и американских туриста, који су први овог прољећа у толиком броју на Цетиње стигли, дошло је прошле недјеље једно мање друштво Енглеза и Француза, који су и до Скадру одлазили и одатле преко Плавнице пошли у Подгорицу, Даниловград, Острог и Никшић, па се опет преко Цетиња за Котор повратили. Ове пак недјеље дошло је на Цетиње подузећем париске куће Лубен 10 француских туриста, који су такође у Скадру били. Осим тога непрестано нам долазе и поједини путници, који сад обично посјећавају одавде и важнија мјеста по унутрашњости, а не завршавају са Цетињем своја путовања у Црну Гору, као што је то редовно бивало прошлијех година.

(Не идите у Америку.) Једној угледној особи на Цетињу, стигло је прошле недјеље из Глобе Аризона од Јока М. Вукашевића из Цеклина, који је ове година пошао по други пут у Америку на зараду, писмо ове садржине:

Господине!

„Мени је одвише пријатно, што Вас могу извијестити о моме стању у овој далекој земљи.

При моме доласку ријеших се да дођем у државу звану Аризона, те чим сам дошао у мјесто, добио сам радњу, и код мене сада ради неки број наших људи.

Поштовани Господине!

С дана у дан, све се више наша браћа умножавају у овој не одвећ доброј земљи. Колико ја увиђам, улегла је велика болијест у наш народ, то јест, све им је

мисао за у Америку, те би могле бити слабе последице. А ево једног примјера тих последица: дотично мјесто нам је Бизбе-Аризона, у којем је радило више од десет хиљада људи. Ту се учини штрајк, који може трајати од двије до три године, а тако је и на више мјеста у Сједињеним Државама. Велики број људи данас се с тога налази у тешким опасностима без рада, а и они који раде, забринули су се о себе и о својих познаника и пријатеља, те не могу добити рада. Али та тамошња наша браћа ни мало не рачунају, но све с дана у дан у великом броју овамо долазе. Право рећи, доста наших људи сам чујао, гдје кад дођу рећи ће: Богами, да сам знавао каква је Америка, нијесам хтио долазити овамо....

Даље, Поштовани Господине, што бих Вам писао, нако да Вас узбуњивам, а бих имао и још доста важних ствари, али за сад, ћу то гајити у мојим грудима“.

Садржина овога писма јасно свједочи, да су била истинита наша ранија писања о штетним последицама исељавања. Није Америка више обетана земља, нити је она отворена само нашим радницима! Из свијех крајева свијета наврвиле су тамо масе радника, које штрајком хоће да и нашег радника од рада отуђе. Дуготрајни пак нерад може издржати само онај који је већ од прије штогод зарадио, а не који је тек на зараду тамо кренуо!

Уз овај раднички покрет ступио је од 1. јуна о. г. на снагу у Сједињеним Државама и нови закон за усељенике. Сваки који хоће да се у Сједињеним Државама настани, мораће сада при ступању на американско земљиште платити таксу од 20 круна (досад се плаћало само 10 круна). Дјеца испод 16 година не могу по том закону бити пуштени у Америку, већ само у пратњи оца или мајке. Забрањен је такође приступ у Сједињене Државе свим неморалним људима и женама, болесним особама, умоболнима и уопште свијема, који су опасни по општи мир.

Хоће ли ово већ опаметити наше људе, који се толико грабе за Америком?

ТЕЛЕГРАМИ

Рим, 21. маја. Поводом националнога празника бјеше јучер нагјецање у пуцању у нишан. При концу прославе успео се је војени балон, но у висини од 300 м. гром је запалио балон, те се овај пред упрепашћеном публиком сурвао на земљу. Са балоном са успео капетан Уливели, који је тешко рањен нађен на земљи. Краљ и Краљица, који су присуствовали овој слави, дубоко су потрешени. Краљ је походио кап. Уливелија у болници. Капетан је по подне преминуо.

Петроград, 22. маја. Дума је одбила нацрт министра правде, по коме би се имала пооштрити казна за оне, који похвално пишу или говоре о политичким злочинима. Предлог министра просвјете, да се обустави прогонање тајног обучавања на пољском језику, усвојен је. Најзад је одбијен предлог министра унутрашњих дјела, по коме се особе, које стоје под полицајним надзором и под оптужбом, не би смјеле узимати у војску.

Петроград, 22. маја. Нелидов, руски пуномоћник на хашкој конференцији, оболио је.

Беч, 23. маја. Јуче је у присуству цара свечано откривен споменик пок. царици Јелисавети, подигнут од бечких грађана.

Атина, 23. маја. Неосноване су вијести, да је маћедонски комитет упутио неке Бугаре из Бургаса у Атину, да ту изврше динамитом атентат на здање бугарске дипломатске агенције, па да онда за то дјело окриве Грке.

Петроград, 23. маја. И на јучерашњој сједници одбила је Дума неколика законска нацрта поднешена по министру правде.

Софија, 24. маја. Халачов наменован је за министра грађевина, а генерал Гишолов за министра војног, на мјесто генерала Савова који је дао оставку.

Петроград, 24. маја. Гардијски хусарски пук у Царском Селу побунуио се. Ред је одмах успостављен, а кривци су затворени.

Будимпешта, 25. мај. Цар Франц Јосиф стигао је овамо, да прису-

ствује прослави четрдесетогодишњице свога крунисања за краља Маџарске. Дочекан је одушевлено. Велике масе радника и социјал-демократ поздрављали су цара усклицима: Живјело опште право гласа!

СПИСАК СТРАНАЦА

приспјелих на Цетиње од 20.—26. маја 1907.

Гранд Хошел: Андре Дироф трг. из Париза, А. Марин, приватијер из Лондона, Х. Гриберт, приват. из Лондона, Др. М. Рут с госпођом, лекар из Швајцарске, Н. Линдвиг, градоначелник из Шведске, Г. Патак чиновник из Скадра, Др. Пермин чиновник из Трста, Гвидо Перица, трг. путник из Трста, г-ђа Соломон са кћером, прив. из Рајхенберга, Д-р А. Тротт чиновник из Егенберга, Др. М. Худабинг, фин. чиновник из Граца, г-ђа Динд прив. из Париза, г-ђа Рук прив. из Париза, г-ђа Бола прив. из Париза, г. Готје с госпођом из Париза, г. Крито с г-ђом из Париза, г. Триан с г-ђом из Париза, г. Дунанд с г-ђом из Париза, г-ђа Бернабо са кћером из Париза, Б. З. Бродски новинар из Прага, Л. Едингер чиновник из Лајпцига, фра П. Гранд из Скадра, Х. Фридрих чиновник из Беча, О. Навратик, чиновник из Фридрихсхите у Галицији, И. Спаун с г-ђом, официр из Невесиња, Ф. Смолак официр из Невесиња, Ф. Јохерман, прив. из Немачке, Н. Калуђеровић трг. путник из Беча, Д. Калуђеровић златар из Котора, С. Ђирковић трг. из Котора, Т. Вуковић трг. из Котора, М. Ђеловић трг. из Брчке, И. Фрич судија из Ариштата, В. Франк свештеник из Берлина, М. Бернхардт, рентијер из Бреславе, А. Бауернфранд, трговац из Нирнберга, А. Шилајз трг. из Нирнберга, Д-р Пфајфер, инжињер из Печуха, Ш. Крал с г-ђом, трг. из Сегедина, Р. Лудвиг с г-ђом, директор из Беча, М. Најштадл с г-ђом чин. из Беча, Перо Дражић прив. из Дубровника, Ото Цолнер из Граца, Јелинка Стјеповић из Дубровника, Марта Дода из Скадра.

Хошел Рајнвајн: А. Квирам, чиновник из Берлина, Пол Клернсе из Кале-а.

Хошел Пешроград: М. Добровић трг. из Новог Сада.

Званични огласи

ОГЛАС.

На дан 19. маја т. г. по ст. к. иступају из течаја све досадашње поштанске вриједности (марке, дописне карте, конверте и завоји) а ступају у промет нова издања следећих вриједности:

1. Обичне пошт. биљеге од 1, 2, 5, 10, 15, 20, 35 и 50 пара; од 1, 2 и 5 круна.

2. Таксене биљеге од 5, 10, 25 и 50 пара.

3. Биљеге А. Р. од 25 пара (за потврђење пријема).

4. Дописне карте: отворене од 5 и 10 пара, дописне карте са одговором плаћеним од 5+5 пара и 10+10 пара (за унутрашњост и иностранство) и затворене дописне карте од 10 и 25 пара.

5. Конверте од 10 и 25 пара.

6. Завоји од 5 и 10 пара.

Све поштанске вриједности, изван промета, потпуно здраве, које се затеку код појединих приватних лица у Црној Гори на дан 19. маја т. г. по ст. к. могу се замијенити овим новим истим вриједностима до 1. августа т. г. по ст. к. закључно, без икаквих трошкова код Главног Депо-а пошт. вриједности на Цетињу.

Неће се замјењивати оне пошт. вриједности за које Главни Депо увиди да су продате за препродају са вишим рабатовом од 5% или се опази да каква спекулација.

Број 2828. Из канцеларије Поштанско-Телеграфског Одјељења Министарства Унутрашњих Дјела. Цетиње, 3. маја 1907. 4,4

НАПОМЕНА. Пошто Државна Штампарија у Бечу, којој је повјерена израда нових пошти, вриједности, не може од једном послати сву поручбину, него по серијама једну и по једну вриједност, што ће их и Одјељење шако пуштају у саобраћај. 19. маја почеће се са вриједностима од 1, 5, 10, 15, 20, 25 и 50. пара.

ОБЈАВА

У петак 1. јуна т. г. Министарство војно, давати ће на инканат грађење зида за једну кућу, у близини Лабораторије на Цетињу, у којој ће бити око 150 клафтера добре врсте зида, 3 врата и 37 прозора. Цио материјал, као мајсторски и аргатски рад бити ће подузимачев.

Лицитанти треба своје понуде, да предаду реченог дана, до 10 сати изјутра у запечаћеним писмима, означивши најнижу цијену по клафтеру.

Подробни услови и објашњења, могу се добити у потписатом одјељењу сваког радног дана, за вријеме канцеларијских часова.

Број Е. 1459. Из Административног Одјељења Министарства војног. 24. маја 1907. Цетиње, 1,1

Службени огласи.

ОГЛАС. — На основу пресуде Књ. Обласног Суда с Цетиња, од 19. децембра 1906 год. број 1296—IV—1906—194.

Износи се на јавну продају, доље описате непокретности Стевана В. Милића из Бјелица, за измир дужења Горчина М. Милића из Бјелица, која је процијењена круна 700.

Продаја ће се извршити у канцеларији капетанског суда у Чево. За продају одређују се три рока: први на 9. јуна, другим на 9. јула, трећи на 9. августа 1907 год. у 3. сата послје подне.

На првом року непокретност не ће продати испод процијењене вриједности, на другом хоће и ниже, али не испод процијењене вриједности, а на року непокретност ће се уступити понудиоцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство 10% од процијењене вриједности.

Позивају се сви они, који на непокретност имају какво реално право, дужникови повјериоци и они, који имају прече право купње, да се пријаве суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

Голубиње и Репина, 1 рало оране земље и пет листосјека питоме горе. Голубиње граничи: од истока Шакоје Филипов, од запада Захар Лукин, од сјевера Ђура Лукин, од југа Захар Лукин. Репина граничи: са свију страна Шакоје Филипов.

Број 219 ех 1906—158 1907.

Чево 6. маја 1907. год.

Капетански суд
Кап. М. Вукотић

ОГЛАС. — Јавна продаја непокретности Сала Бала из Коламзе извршиће се дана 12. јуна и 12. октобра о. г. у 3 сата послје подне.

Види оглас у „Глас Црногорца“ број 18. из ов. год.

Број 205 гр. 7—1907.

Уљин, 15. маја 1907.

Капетански Суд
Кап. Марко Ђурашковић

ОГЛАС. — Јавна продаја непокретности Богдана Видакова Ђурашковића из Ожевића, извршиће се 17. септембра 1907. године.

Види оглас у 13. броју „Гласа Црногорца“.

Број 196 ех 1907—164—1906.

Цеклин, 18. маја 1907.

Капетански Суд
Кап. С. Пејановић

Приватни огласи

ОБЈАВА

Овим се обављује, да се у магазину Ријечке Царинарнице налази 11 коли робе, којима се власници не знају, и то:

2. касе сапуна, под знак М. С. број 675 и 678.
1. каса „ без знака и броја;

1. врећа кафе, под знак В. О. број 10, 527.
1. „ цукра, „ „ N. C.;

1. „ „ „ „ S. L.;

1. „ ориза, „ „ Р. О. број 191.

2. бале карте просте без знака и броја; и
2. коже говеђе такође „ „ „ „

На основу чл. 74. царинског закона, позивају се власници горе назначених коли, да се у року од данас за мјесец дана пријаве са односним исправама и

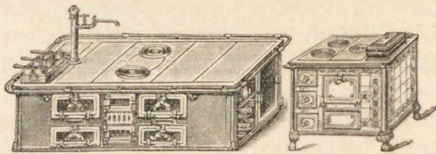
приме горе именовану робу, иначе поступиће се са истом по чл. 69. алинеја 3-ћа.

Број 235. Из Канцеларије Упр. Ријечке Царинарнице. Ријека, 18. маја 1907. год.

Р. 145, Бр. 252, 1,2

МЕХАНИЧКО-ГВОЖЂАРСКА РАДИЈОНИЦА

ПЕТРА ДРЕЦУНА — ЦЕТИЊЕ

Продаје: најбољу врсту шпорета, машина за кропљење лоза, шиваћих машина и поправља све машине нарочито од лоза. П. п. Бр. 178, 5,5

НА ЗНАЊЕ

Г. Перо М. Иванишевић, од данас престао је бити мој пуномоћник.

Цетиње, 14. маја 1907.

Јованка уд. Ј. Вучића
Р. 23, Бр. 241, 2,3 из Котора

НА ЗНАЊЕ

Част ми је ставити до знања поштованом грађанству, да сам отворио на „БЕЛВЕДЕРУ“ кафану са закуском, са чистим пићем и хладном биром. Цијене умјерене, послуга брза и тачна.

За што већу посјету моли.

Цетиње, 20. априла 1907. год.

кафанијер, Паљок Бушати
У забрану око „Белведера“ сваком је без разлике улазак забрањен. Р. 55, Бр. 203, 3,3

БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском големе туге и жалости која нас снађе приликом смрти наше нигда непрежаљене сестре, односно шћере

† МИЛИЦЕ

која послје кратког, али тешког боловања премину 6. ов. мј. у Цетињској болници, у цвијету младости, у својој 19 години. Сматрамо за свету дужност овим путем изјавити вјечиту захвалност г. г. Д-ру Хаџопулу и Матановићу, који се свесрдно трудише, да покојницу отргну из чељусти смрти.

Хвала нашем брату Иву Пејовићу, који покојницу даде одмах пренијети у своју кућу и онако брацки подврити.

Хвала грађанству и чиновништву Цетињском, које у великом броју читаву ноћ проведоше, код мртвачког сандука и спроводу присуствова до изласка из вароши.

Мјесном свештенству и учитељству, пријатељима, комшијама и познаницима, који спроводу присуствоваше, као и свима, који ма на који начин учествоваше у нашој жалости, догробна хвала!

Ријека, 14. маја 1907. год.

Ожалошћени: брат: **Петар М. Пејовић** у име цијеле родбине. Р. 142, Бр. 247, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти мога никад непрежаљеног сина

† ЗЕКА

који се послје тешког тридесто-дневног боловања пресели у вјечност 16. маја ов. год. у 30 години свога живота.

Овијем путем сматрамо за особиту дужност, изјавити особиту благодарност, г-ну бригадиру Милутину Николићу с Граховљанима, који спроводу присуствоваше и покојника до вјечне куће попраатише.

Хвала свештенику г. Крсту Кешелевићу, који је над покојником по црквеном обреду опјело извршио.

Хвала г. учитељу Милутину Пајевићу, који са ђацима мјесне школе увелича спровод.

Хвала браћи: Чевљанима и Рудињанима.

Доживотна хвала и благодарност, браћи Цуцама обојег пола, који у многобројним трупам, похиташе на глас смрти, нашег покојника, те га братски ожалише и оплакаше, а тужним родитељима ублажише тугу и жалост, за милим покојником.

Дубока благодарност свима и свакоме, који нам, ма којим путем било учествоваше у нашој големој тузи и жалости, за покојником.

Трешњево, 22. маја 1907.

Ожалошћени: отац: командир **Шутан Пешикан** с осталом родбином.

Р. 150, Бр. 253, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском доживотне туге, која нас вјечито у црно зави, са тужнијем срцем јављамо свој нашој браћи и пријатељима, да је наша узданица — наш никад непрежаљени јединац син, односно брат

† МИЛОВАН

испустио трагично своју млађану душу, на 8. марта ов. год. у Smygler Munn Colorado (у Америци) у 26 год. свога живота.

Сматрамо за свету дужност овим путем изјавити нашу доживотну благодарност браћи — Црногорцима, који се налазе у Америци, који су се потрудили око сахране покојникове, сувише се и нас старих сјетили, те нам послали обилату помоћ од 265 долара, и то: г. г. Спасоју Радојевићу, Благоју Дурутовићу, Лазару Голубовићу, Стојану Чворовићу, Милану Чворовићу, Видоју Батаковићу, Зарији Ракочевићу, Шују Поповићу, Лазару Јанкетићу, Радовану Боићу, Драгоју Мијатовићу, Крсту Драшковићу, Радолу Меденици, Мињу Јанкетићу, Стојану Ђетковићу, Видаку Ђетковићу, Милићу Ђетковићу, Вукосаву Крковићу, Раду Вуксановићу Илији Пековићу, Лазару Дуловићу, Милисаву Мијатовићу, Милану Мијатовићу, Илији Мијатовићу и Секулу Мијатовићу.

Срдачна хвала нашој браћи: Морачанима, Ровчанима, Ускоцима и Жупљанима, који у онако великом броју дођоше, да нам лично изјаве своја саучешћа.

Свима наша топла захвалност, ко год нам ма којим начином притече у помоћ, да што лакше издржимо бол за нашим ненакнадним губитком.

Крња Јела, 12. маја 1907. год.

Ожалошћени: отац: подкомандир **Мијат**; мајка: **Милица**; — **Мијатовићи** с осталом родбином. Р. 206, Бр. 246, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти моје нигда не заборављене супруге

† ИКЕ

која се послје подужег боловања пресели у вјечност, 18. маја текуће године, у 55 години свога живота. Те овом приликом не могу пропустити, да најсрдачније не изјавим моју благодарност свима и свакоме, који ми указаше своја саучешћа, било личним присуством, било телеграфично.

Хвала г. г. свештеницима Ђуру Пејовићу, Јовану Радоњићу и Петру Божићу. Хвала овдашњем учитељу г. Блажу Калуђеровићу, који са својим ђацима увелича спровод.

Особита хвала мојој браћи Његушима, који у великом броју од оба пола дођоше и покојницу до вјечне куће попраатише. Вјечита хвала мојим пријатељима Ђурашковићима и господину Ићу Пејовићу, који на глас смрти моје жене похиташе, и као сестру ожалише и до вјечне куће попраатише.

Хвала мојим пријатељима Доњокрајцима, који у вишем броју дођоше и до вјечне куће испратише покојницу.

Хвала господи: М. Мијушковићу и Саву Вулетићу, који лично присуствоваше спроводу моје супруге и до вјечне куће попраатише.

Његуши, 22. маја 1907. год.

Ожалошћени: супруг: **Крсто В. Поповић**. Р. 162, Бр. 251, 1,1

БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти, наше нигда не заборављене мајке, односно шћери

† МАШЕ ПОПА НОВАКА ТОМАНОВИЋА

која се послје дугог и тешког боловања пресели у вјечност, 6. маја у 48 години живота.

Неможемо пропустити да овим путем не захвалимо околини и мјештанима, који похиташе на велику нашу жалост — те је заједнички оплакасмо, и до вјечне куће испратисмо.

Хвала свештеницима Благоју Вукотићу, Нику Мартиновићу, Саву Мрваљевићу, Ђорђији Милановићу, који бише у спровод и опјело извршише.

Хвала грађанству вароши Никшића, г. г. чиновницима грађанским и војним, који сретоше и до вјечне куће испратише. Хвала и учитељу Риђанском, који са ђацима спроводу присуствова.

Хвала такође свима, који телеграфично и ма на који начин изјавише саучешће у нашој превеликој тузи и жалости.

Риђани, 1907.

Ожалошћене: шћери: **Јела, Вукосава** мајка: **Горде** и остала родбина.

Р. 126, Бр. 250, 1,1